

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 200/05
13.06.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Љубомира Вучковића, Милене Инић-Дрецун, Горана Чавлине и Бате Цветковића, чланова већа и саветника Гордане Бурлић, записничара, у кривичном предмету против оптуженог **АА**, због кривичног дела силовање из члана 103. став 1. Кривичног закона Републике Србије и кривичног дела противприродни блуд из члана 110. став 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, изјављеној против пресуде Окружног суда у Шапцу К.54/04 од 01.10.2004. године, у седници већа одржаној 13.06.2005. године, у смислу члана 375. Законика о кривичном поступку, у присуству браниоца оптуженог, а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца и оптуженог, који није уредно обавештен, а по изјави његовог браниоца налази се у притвору, због новог кривичног поступка и сагласан је да се седница већа одржи у његовом одсуству, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца оптуженог АА, а пресуда Окружног суда у Шапцу К.54/04 од 01.10.2004. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Шапцу К.54/04 од 01.10.2004. године, оптужени АА је оглашен кривим, за кривично дело силовање из члана 103. став 1. КЗ РС и за кривично дело противприродни блуд у покушају из члана 110. став 1. КЗ РС, у вези члана 19. ОКЗ и осуђен на јединствену казну затвора, у трајању од две године и шест месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 25.02.2004. године до 01.10.2004. године и од 24.08.2003. године до 08.09.2003. године. Оштећене ББ и ВВ се за остваривање имовинско-правног захтева, упућују на парницу. Према оптуженом се изриче мера безбедности одузимања предмета и то кухињског ножа, дужине око 30цм, са пластичним црним корицама. По правноснажности пресуде, оштећеној ББ има се вратити привремено одузети предмети: једне женске гаће жуте боје и једна хаљина, а оптуженом АА привремено одузете мушке гаће плаве боје. Оптужени се обавезује да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 9.000,00 динара, а на име паушала износ од 2.500,00 динара.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавио бранилац оптуженог, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, с предлогом да се побијана пресуда преиначи и оптужени ослободи оптужбе, или да се првостепена пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно суђење.

Републички јавни тужилац у поднеску Ктж.326/05 од 04.03.2005. године, предложио је да се првостепена пресуда потврди, а жалба браниоца оптуженог одбије, као неоснована.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу члана 375. ЗКП, у присуству браниоца оптуженог, а у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца и оптуженог, који није уредно обавештен, а његов бранилац је сагласан да се седница већа одржи у његовом одсуству, с обзиром да његово присуство данашњој седници није неопходно, па у том смислу повлачи предлог, размотрио списе предмета, испитао побијану пресуду, ценио наводе у жалби и објашњења дата на седници предлог Републичког јавног тужиоца, па налази:

Жалба је неоснована.

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, на које овај суд, као другостепени суд, у смислу члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП, пази по службеној дужности, нити повреде на које се у жалби указује.

Неосновано се у жалби браниоца оптуженог наводи, да је Окружни суд у Шапцу, начинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 7. ЗКП, јер списе предмета Општинског суда у Богатићу К.102/04, који се односе на идентичан догађај описан под тачком 2 изреке пресуде, квалификован као кривично дело блудне радње из члана 108. КЗ РС, у вези члана 103. став 1. КЗ РС, извршеног на штету оштећене ВВ, није здружио свом предмету К.54/04 и тако решио предмет оптужбе. Напротив, из списка произилази да је Општински суд у Богатићу 07.07.2004. године, доставио списе предмета К.102/04, против оптуженог АА, Окружном суду у Шапцу, ради спајања поступка као стварно надлежном суду на даљи поступак. Правилно је поступио Окружни суд у Шапцу када је оптуженог АА огласио кривим и осудио због кривичног дела противприродни блуд у покушају из члана 110. став 1. КЗ РС, у вези члана 19. ОКЗ, које му је стављено на терет оптужницом Окружног јавног тужиоца у Шапцу Кт.57/04 од 24.03.2004. године, а која се односи на идентичан догађај описан у оптужном предлогу Општинског јавног тужиоца у Богатићу Кт.48/04 од 13.04.2003. године, без обзира на различиту правну квалификацију.

Неосновано се жалбеним наводима браниоца оптуженог истиче, да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, односно да је изрека пресуде противречна разлозима пресуде, да нису дати разлози о одлучним чињеницама, а дати разлози су нејасни и противречни одлучним чињеницама. О свим одлучним чињеницама, дати су довољни, јасни и правилни разлози који не садрже противречности, нити је изрека противречна датим разлозима.

Неосновани су и жалбени наводи, у погледу утврђеног чињеничног стања. Наиме, у жалби се оспоравају чињенични и правни закључци првостепеног суда од значаја за постојање кривичног дела и кривичне одговорности оптуженог за наведена кривична дела, односно оптужени оспорава да је учинио кривична дела за која се терети.

По оцени Врховног суда, жалбеним наводима се не доводи у сумњу закључак првостепеног суда да је оптужени 23.08.2003. године и 24.02.2004. године, на начин и под околностима описаним у изреци првостепене пресуде извршио кривична дела која им се оптужницама Окружног јавног тужиоца у Шапцу Кт.167/03 од 05.02.2004. године и Кт.57/04 од 27.04.2004. године, стављају на терет. Чињенично стање је утврђено на основу изведених доказа и то посебно на основу исказа оштећених ББ и ВВ, сведока ГГ, ДД, ЋЋ, налаза вештака др ЕЕ, неуропсихијатра и др ЖЖ, клиничког психолога, извештаја Дома здравља _____ од 02.03.2004. године, о повредама оштећене ВВ, а делимично и на основу исказа сведока ЗЗ и ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ и ЉЉ.

Искази сведока су оцењени појединачно и у међусобној повезаности у вези са наводима одбране оптуженог у смислу члана 352. став 2. ЗКП, па се жалбеним наводима утврђено чињенично стање не доводи у сумњу, а и сви други изведени докази су у међусобној сагласности.

Оптужени је 23.08.2003. године, употребом силе и претње оштећену ББ довео у своју кућу из Шапца, закључао врата, гурнуо је на кревет, потом јој поцепао хаљину и скинуо гаће. Затим је скинуо и своју одећу и легао на оштећену, која је покушала да му пружи отпор, тако што је покушавала да виче и да се опире. Како би је онемогућио да виче, оптужени јој је најпре стављао руку на уста и говорио да ћути, да би у једном тренутку узео кухињски нож, који се налазио на шпорету поред кревета и прислонио га уз врат оштећене, говорећи јој да ћути и да се не опире. Овим поступком је оштећену довео у стање страха и на тај начин свладао њен отпор, па је потом свој полни орган ставио у полни орган оштећене и над њом извршио обљубу. Код овако утврђеног чињеничног стања, неосновано се жалбом браниоца оптуженог истиче да је оштећена ББ, са оптуженим добровољно ступила у полни однос и да дела уопште нема. Сведок ГГ је објаснила одлазак оптуженог и оштећене из њеног бифеа, односно да је оптужени седео око сат времена са овим сведоком и оштећеном, а да за то време ни једном није поменуо да му је потребна конобарица, нити се оштећеној уопште обраћао. Овај сведок даље објашњава да је неколико дана после критичног догађаја, оштећена свраћала у бифе и тада је од оштећене сазнала да ју је оптужени силовао, да је након тога свраћао и оптужени желећи да овај сведок успостави контакт са оштећеном и понудио јој 10.000,00 динара, на име неке одштете, што све указује да у наведеном односу нема добровољности од

стране оштећене. И сведоци ДД и ЋЋ су приметиле да је оштећена плакала и била прилично узнемирена, да би одмах испричала да ју је оптужени силовао, да је узимао кухињски нож и да је код оштећене био присутан и изражен осећај страха од оптуженог.

На основу исказа и мишљења вештака др ЖЖ, специјалисте клиничке психологије и прим. др ЕЕ, неуропсихијатра, утврђено је да оштећена није у стању да измишља нешто што се није догодило, нити да под било чијим утицајем мења или износи догађаје другачије него што се то заиста догодило. На основу налаза и мишљења ових вештака је утврђено, да је оштећена особа која спада у групу мирних и послушних дебила, која због природе свог хендикепа није у стању да се одупре вољи друге особе, док је оптужени АА, агресивна особа, слабог ега, дубоко психопатске структуре личности, да делује често нагонски без кочница и да код њега постоји изразита сексуална патологија, са потребом задовољења самог себе, не водећи при том рачуна о другој страни, као и о начину задовољења, при чему код оптуженог нема знакова душевне болести и поремећености, па је у том смислу правилна оцена првостепеног суда у погледу пружања отпора оштећене оптуженом.

Правно квалификујући утврђено чињенично стање, правилно је првостепени суд применио кривични закон, када је нашао да се у радњама оптуженог АА стичу законска обележја кривичног дела силовања из члана 103. став 1. КЗ РС.

И у погледу извршења кривичног дела противприродни блуд у покушају из члана 110. став 1. КЗ РС, у вези члана 19. ОКЗ, за које је оптужени оглашен кривим и за које му је утврђена појединачна казна затвора у трајању од једне године, чињенично стање је правилно утврђено, па су жалбени наводи, којима се побија утврђено чињенично стање неосновани.

Наиме, оптужени је 24.02.2004. године, употребом силе и претње према оштећеној ВВ, тако што јој је најпре ударио шамар, а потом је ухватио за косу, па скинувши са себе панталоне и гаће до колена држећи је за косу, њену главу гурао према свом полном органу, рекао "лижи" у намери да је принуди да његов полни орган стави у своја уста. Међутим, како предузета радња извршења кривичног дела није довршена, услед противљења оштећене, дело је остало у покушају. Да је оптужени употребио силу и претњу на начин како је то оштећена представила, указује извештај Дома здравља __, од 02.03.2004. године. Према овом извештају оштећена је 25.02.2004. године, око 17,00 часова, прегледана у служби за хитан пријем пацијената и констатован је крвни подлив бордо боје на глави у пределу десног образа и то у пределу зигоматичне кости, према виличној кости, хематом доњег капка у целости, хематом десне стране носа без крварења, као и црвенило са отоком и недостатком косе величине 3,5цм x 2цм, на темену десно, као и црвенило без отока и недостатак косе величине 2цм x 1,5цм, на косматом делу главе.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање, правилно је примењен кривични закон, када је суд нашао да се у радњама оптуженог АА стичу и елементи кривичног дела противприродни блуд у покушају из члана 110. став 1. КЗ РС, у вези члана 19. ОКЗ.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о казни, Врховни суд је нашао да је пресуда и у том делу правилна.

Првостепени суд је правилно утврдио и оценио све околности које су од значаја за одмеравање казне оптуженом, у смислу члана 41. ОКЗ, па је од олакшавајућих околности цењена чињеница да је приликом извршења кривичног дела противприродни блуд из члана 110. став 1. КЗ РС, у вези члана 19. ОКЗ, урачунљивост оптуженог била смањена, али не и битно, а дат је одговарајући значај и утврђеној отежавајућој околности, да је оптужени раније више пута осуђиван, како за истоврсна, тако и за друга кривична дела, па је правилно оцењена тежина и друштвена опасност извршених кривичних дела, оптуженог и степен његове кривичне одговорности када је оптуженом за кривично дело силовање из члана 103. став 1. КЗ РС, утврђена појединачна казна затвора у трајању од две године, а за кривично дело противприродни блуд у покушају из члана 110. став 1. КЗ РС, у вези члана 19. ОКЗ, казна затвора у трајању од једне године, па је за наведена дела у стицају, сходно члану 48. ОКЗ, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године и шест месеци у коју се урачунава време проведено у притвору.

Из изложеног, на основу члана 388. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа

судија,

Гордана Бурлић, с.р. Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка

ан